

MARTINUS LAURENTIUS BOREAS

Esther Kort-Boreas

Martin werd geboren 21 november 1934 te Houthem. Zoon van Willem Boreas en Pauline Boreas-Habets. Jongste van 10 kinderen. Martin heeft zijn hele leven gewoond op de plek waar hij geboren was. Op die plek wilde hij – als het zover was – ook sterven. Dit was hem helaas niet gegund: hij stierf op 19 juli 2016 in het ziekenhuis in Maastricht, 3 dagen na de opname. ‘Gestorven te Maastricht’ hebben we bewust niet op zijn bidprentje gezet; hij zou zich ‘in zijn graf’ (urn) omdraaien als wij dat hadden gedaan.

Een ingrijpende gebeurtenis toen hij 6 jaar oud was: hij ging overal met zijn oudste broer Sjef mee op pad. Sjef werkte bij mergelwerk Curfs en moest werkzaamheden uitvoeren in een elektriciteitshuisje. De stroom zou eraf zijn maar dat bleek niet het geval. Voor de ogen van Martin werd zijn grote broer geëlectrocuteerd. Een gebeurtenis die diepe sporen achterliet. Tot aan Martins dood, bleef hij erop hameren om voorzichtig te zijn met elektriciteit, ook al ging het maar om het verwisselen van een gloeilamp.

In het gezin Boreas gingen alle kinderen al vroeg aan het werk, er moest brood op de plank komen. Ook Martin, alhoewel hij liever een creatieve opleiding wilde volgen. Heel even werkte hij als metselaar maar al snel stapte hij over op schilderen. Bij de Mosa werd hij decoratieschilder. In menig Limburgs huishouden werd servies gebruikt dat beschilderd was door Martin.

Dat Houthem als een rode draad door zijn leven liep is duidelijk: hij is jarenlang lid geweest van judoclub Kotani en van de schutterij St. Martinus. Ook was het uitzicht vanuit zijn huis in Houthem een inspiratiebron voor zijn latere kunstwerken.

Weg Curfs,
dec. 1984 - 15 x 21

Martin op de voorste rij, 2e van links. Zijn vader Willem staat schuin rechts achter hem.

Met alleen een onderbreking vanwege zijn dienstitijd, heeft Martin altijd als schilder gewerkt. Samen met zijn goede vriend en medeschilder Jacques Nordhausen, ging hij van de ene baas naar de andere baas die een paar gulden meer betaalde.

In zijn dienstitijd heeft Martin rijles gegeven op de vrachtwagen; hij noemde het de mooiste tijd van zijn leven.

Irene en Martin (in uniform)

Op zijn 16^e leerde hij Irene Hunter kennen die in Houthem met haar familie in Hotel Cuypers-Linssen neerstreek vanuit Nederlands-Indië.

6 jaar later traden zij in het huwelijk en niet veel later werd hun liefde bekroond met de komst van Henny die vernoemd werd naar haar beide oma's.

Trouwfoto

Een auto was er in die tijd nog niet. Op zondag ging het jonge gezin op de brommer naar de Molenberg in Heerlen waar de familie Hunter inmiddels een huis had gekregen. Martin reed, Irene zat achterop en Henny tussen hen in. Martin en Irene kochten het ouderlijk huis in Houthem, sloopten het en bouwden het nieuwe (huidige) huis met eigen handen. Slapen deed het gezin tijdens de bouw, inmiddels uitgebreid met zoon Eduard en dochter Esther, in de oude schuur.

Willem Boreas zou in Valkenburg gaan wonen nadat hij het oude huis had verkocht aan zijn jongste zoon maar niet lang na zijn vertrek stond hij weer met zijn koffer op de stoep en vroeg of hij mochten komen 'inwonen'. En zo bood het nieuwe huis met slechts 3 slaapkamers onderdak aan het gezin van 6.

Martin heeft zijn hele leven hard gewerkt om zijn gezin te kunnen onderhouden. Dat betekende: werken voor de baas, naar huis om 16.30 u, even rusten en eten en dan nog een paar uurtjes bijklussen. Dag in dag uit. In 1973 besloot Martin, gesteund door Irene, zijn droom waar te maken: zonder de juiste vooropleiding maar met een groot creatief talent en een prachtige portfoliomap stapte hij naar de directeur van de Kunstacademie in Maastricht. Deze man zag meteen dat Martin het 'in de vingers' had en hij liet Martin toe op de avondacademie. Zes jaar lang in de avonden naar school op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag. Overdag stond Martin 'gewoon' op de ladder. In 1979 mocht hij het felbegeerde diploma van de Kunstacademie in ontvangst nemen.

Huis van gezin van Wim Boreas in Vroenhof, afgebroken eind jaren '60. Martin Boreas bouwde op die plek een nieuw huis.

In de tussentijd bouwde hij achter het huis in Houthem zijn atelier. Dat was echt zijn domein en kon hij in alle rust werken aan de prachtigste schilderijen of kon hij boeken lezen over zijn grote voorbeelden zoals Ger Lataster en Charles Eijck.

N.V. KRISTAL- GLAS- EN AARDEWERKFABRIEKEN
"de SPHINX" VOORHEEN PETRUS REGOUT & CO.
te MAASTRICHT.

N.V. „de SPHINX“
PETRUS REGOUT & CO
MAASTRICHT

Getuigschrift volgens Art. 1638 aa. B. W.

Naam : B.O.R.E.A.S. Martinus Laurentius

Gewerkt als : D.E.C.O.R.S.C.H.I.L.D.E.R.

Aangesteld : . 15 Januari 1952

Vertrokken : . 6 Mei 1952. vrij van verplichtingen.

Maastricht, 6 Mei 1952.

N.V. „de SPHINX“
PETRUS REGOUT & CO
MAASTRICHT
Mr. L. M. SOETERS.

In 1992 werd Martin gevraagd om de muurschilderingen te restaureren die Charles Eijck had gemaakt in een kerkje in het Noord-Franse Jeantes la Ville. Voor deze opdracht werd hij persoonlijk benaderd door de Charles Eijck stichting, vanwege zijn goede reputatie als restaurateur en vanwege zijn warme vriendschap met de toen inmiddels overleden kunstenaar. Daarnaast heeft hij restauratiewerkzaamheden uitgevoerd in talloze Limburgse kerken en aan het orgel in de kerk van Houthem; iets wat niet velen zullen weten.

Tot aan zijn dood in 2016 heeft Martin prachtige schilderijen gemaakt. De wens van Irene en de kinderen is om voor hem – postuum – een tentoonstelling te organiseren in zijn geliefde dorp Houthem. De plannen liggen er; er moet alleen nog een geschikte locatie gevonden worden.

Martin is er niet meer maar hij leeft voort in de talrijke schilderijen die hij achterliet. Een lied van troubadour Sjeff Diederens typeerde zijn levensmotto:

*“Geneet van ’t laeve zolang este kins.
Maak sjpas en plezeer, doe laefs toch mèr ins.
Want sjtraks es ’t te laat is, hubste sjpiet dervan.
Geneet dus van ’t laeve zolang es ’t nog kan”.*

Martin, zoals velen hem nog gekend hebben

NIEUWE LEDEN

Mw. I.E.E. Boreas-Hunter
Dhr. P. Curfs
Mw. E. Kort-Boreas

Houthem-St. Gerlach
Ulestraten
Hoofddorp

SCHENKINGEN

Dhr. H. Frijns

- Film met door hem ingesproken persoonlijke herinneringen aan de bevrijding van Houthem

Dhr. F. Heijns

- Verzameling reproducties van oude kadastrale en topografische kaarten en plattegronden

Dhr.J. Vrancken (nalatenschap)

- Bidprentjes